

Stil

De nacht zo stil als toen het sneeuwde
en je me aankeek met natte wimpers -
waren het tranen of was het de winter
die als smeltwater een paadje achterliet
op je koude wangen

De ganzen schreeuwden
alsof ze wisten wat er komen zou
hoog boven ons in een vuiltjesloze lucht
waarin ik speurde naar bewijs
van komend afscheid, een nieuwe vlucht

Zelfs de bomen leken te buigen
om jouw fluister te ontwaren -
maanden hun ritselfende kruin tot bedaren
om die warme mond richting ingepakte oren
maar bonkte mijn hart te luid
of ging in de wind jouw stem verloren

Ik verstond niet wat je zei
voordat je begon te huilen
als een wolf onder een zwarte hemel
enkel duister om in te schuilen
en plots ineens
weer zo stil als de nacht toen het sneeuwde